

Muhabbet Peygamberi
Hazreti
Muhammed ^(sav)

Ö. TUĞRUL İNANÇER

SUFI
KİTAP

İÇİNDEKİLER

- 7 ÖNSÖZ
- 9 HANGİ HZ. MUHAMMED^(sav)?
- 17 HZ. PEYGAMBER'İN MÂHİYETİ
- 25 HZ. PEYGAMBER'İ ANLAMAK VE SEVMEK
- 35 HZ. PEYGAMBER'İ ÖRNEK ALMAK
- 45 HZ. PEYGAMBER'İN HİCRETİ
- 51 HZ. PEYGAMBER'İN MİRACI
- 61 HZ. PEYGAMBER'İN MEDİNE DÖNEMİ
- 67 HZ. PEYGAMBER'İN ÂHİRETE DOĞUMU
- 73 HZ. PEYGAMBER'İN VEFATINDAN SONRA YAŞANANLAR
- 81 HZ. PEYGAMBER'DEN SONRA MEZHEPLERİN OLUŞMASI
- 91 HZ. PEYGAMBER'E SALÂT GETİRMEK
- 99 NAAT-I ŞERİFLER
- 107 EHL-İ BEYT-İ MUSTAFÂ
- 117 MUHAMMED KAPISINDAN ALLAH BİNASINA
- 127 HZ. PEYGAMBER'İN DEVESİ: KUSVÂ
- 133 İSLÂM'DA KADIN: HZ. PEYGAMBER'E BAKARAK...
- 139 HZ. PEYGAMBER'E DÂİR BAZI MESELELER
- 153 KANDİL GECELERİ
- 159 ÜÇ AYLAR: RECEP, ŞABAN, RAMAZAN
- 163 DİNİN ÜÇ SACAYAĞI
- 169 KORKU VE ÜMİT ARASINDA OLMAK
- 179 TARİHTE KALMAK (MI?)
- 183 TERCÜME ÜZERİNE HÜKÜM BİNA EDİLEMEZ
- 189 SOHBET GELENEĞİ
- 199 İLMİN DOĞRU AKTARILMASI
- 205 "BANA GÖRE..." VEYA İÇTİHAD MESELESİ

ÖNSÖZ

Allahu zül-Celâl ve'l-Cemâl ve't-Tekaddes, Kitab-ı Kerîm'inde¹ Hz. Yusuf'un güzelliğini seyre dalıp hayrette kalan kadınların o güzellik ile mest olup ellerini kesmelerine rağmen acı duymadıklarını buyurmaktadır. Rabbimizin fazl ü kerem ü lütfundan umarız ve dileriz ki Cemâl-i bâ-Kemâl-i Muhammed Mustafâ'nın seyrine dalıp o hayranlık üzere, ten kafesindeki can kuşu emânetini asıl sahibine arz ederiz.

Ve Ahzâb Sûresinin 6. âyetinde buyrulduğu üzere “Müminlerin annesi” olan Hz. Ayşe-i Sıddîka Vâlidemiz buyurdular: “*Mısırlı kadınlar Hz. Yusuf'un güzelliği ile mest olup ellerini kestiler. Ama*

1 12/Yusuf Sûresi 31. âyet: Felemmâ semî'at bi mekrihinne erselet ileyhinne ve a'tedet lehunne muttekeen ve a'tet kullâ vâhidetim minhunne sikkinen ve kaletihruc aleyhinne, felemmâ raeynehû ekbernehû ve katta'ne eydiyehunne ve kulne hâşe lillâhi mâ hâzâ beşerâ, in hâzâ illâ melekûn kerîm.

[Kadın, onların dedikodusunu duyunca, onlara dâvetçi gönderdi; onlar için dayanacak yastıklar hazırladı. Onlardan herbirine bir bıçak verdi. (Kadınlar meyveleri soyarken Yusuf'a): “Çık karşılarna!” dedi. Kadınlar onu görünce, onun büyüklüğünü anladılar. (Şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve dediler ki: Hâşâ Rabbimiz! Bu bir beşer değil... Bu ancak üstün bir melektir!]

benim Efendimin güzelliğini görselerdi ellerini kestikleri bıçakları kalplerine saparlardı da yine acı duymazlardı.”

Yusuf Sûresi'nin 20. âyetinde ise Hz. Yusuf'un köle pazarında -hem de- ucuza satıldığı beyân buyrulmaktadır. Ve anlatılır ki köle pazarındaki açık artırmaya çok fakir olduğu belli olan yaşlı bir hanımcağız da iştirak etmiş ve -meselâ- 1 kuruş pey akçesi (iştirak bedeli) vermiş. Demişler ki: “Bu kadar az bir para, bu kıymetli köle için olur mu hiç?” Cevap vermiş kadıncağız: “Biliyorum olmaz. Olmaz ama beni de Yusuf'a pey verenler arasında saysınlar, diye verdim.”

Rivâyet olunmuştur ki: Hz. İbrâhim'i yakmak üzere hazırlanan Nemrud ateşini söndürmek kasdı ile karınca su taşıyormuş. Demişler ki karıncaya: “O koca ateş senin taşıyacağın su ile söner mi hiç?” Cevap vermiş karınca: “Biliyorum elbette sönmez. Ama 'safım belli olsun' diye yapıyorum. Ben Nemrud'dan taraf değilim, Hz. İbrâhim'in tarafındayım, O'nun safındayım.”

Bizim de Cenâb-ı Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri hakkında ne sohbet etmeye ne yazı yazmaya liyâkatimiz vardır. Liyâkatimiz yoktur ama Rabbimizin “Latîf” ism-i şerîfinin lütûf tecellîsi ile, bakarsanız bizi de O on sekiz bin âlemin Mustafâ'sını hürmet ve muhabbetle ananlar arasında sayıverirler.

Nice büyük bilginlerimizin O'nun hakkındaki kitaplarında olan bilgiler yok burada...

Ancak O'na olan aşkımızın belki bazı pırıltıları...

O'nun “defter-i uşşâk”ına (âşıklar defterine) yazılıvermemiz ümit ve dileği ile...

Ö. Tuğrul İnançer

HANGİ HZ. MUHAMMED^(sav)?

Peygamber Efendimizle alâkalı halk arasında dolaşmakta olan sözlerden üç genel algı olduğu anlaşılıyor: Bunlardan biri Peygamber Efendimizi bütünüyle mûcizevî bir şahsiyet olarak ortaya koyuyor. Tamamen mûcizelerle desteklenmiş, her şeyi olağanüstü, neredeyse mûcizeler olmadan hiçbir şey yapamayacak, her işine Allah'ın müdâhâle ettiği, içtiği suyu bile meleklerin takdîm ettiği, beşerî tarafı olmayan bir peygamber... İkincisi; Allah'tan ve beşer üstü vasıflarından tamamen bağımsız rasyonel bir peygamber öngörür. Bu algıya göre peygamber, her bir şeyi akli ve iradî çabasıyla ortaya koymuştur. Üçüncü peygamber algısı ise şöyle: Ne bütünüyle birincisi, ne de ikincisi, birinci ve ikincinin aşırılıklarından arınmış mâkul bir peygamber algısı...

Şimdi başta şunu söylemek gerekir: Birinci ve ikinci Hz. Muhammed Mustafâ algısı, Kur'an-ı Kerîm'in âyetlerine ve rûhuna tamamen aykırıdır. İkisi de fevkalâde yanlıştır, Kur'an-ı Kerîm'e ters oldukları için de küfür olarak değerlendirebileceğimiz tasavvurlardır. Efendimizi sadece beşer üstü veya sadece beşerî vechesiyle değerlendirmek, O'nu bu vechelerden birine sığdırmak, kendisini tanımamak demektir. Elbette Hz. Peygamber'in mûcizevî

tarafı vardır, bir yönüyle beşer üstüdür. Murâd-ı ilâhî böyle takdir etmiş, bilemeyiz. Ancak Kur’ân’da “Sünnetullah” olarak geçen Allah’ın âdetleri de vardır. Sebep-sonuç ilişkisi içinde devam eden bir hayat, bir gerçeklik içindeyiz. Burada da murâd-ı ilâhî vardır, bunu da hakkıyla bilemeyiz. Ve Allah, koyduğu âdetlere uymaya da mahkûm değildir. Ki bu âdetleri kaldırdığı durumlarda mûcize dediğimiz hâdiseler yaşanmıştır. Hz. Âdem’den Peygamber Efendimize kadar peygamberler vesilesiyle gerçekleşmiş mûcizeler biliyoruz. Peygamberler mûcize, veliler ise kerâmetle Allah’ın ihsânını görmüşler. Hem mûcize hem de kerâmet fevkalâde hâllerdir, ikisi de Allah’tandır.

Hz. Peygamber’in hayatı bütünüyle mûcizelerden ibâret olmadığı gibi hayatındaki her bir şeyi de kendisi yapmış değildir. Şimdi hâşâ Kur’ân-ı Kerîm’i de kendisi yazdı ve insanlara tebliğ etti mi, diyeceğiz? Kur’ân-ı Kerîm’in insanın tâkatini aşan büyüklüğü, zaman ve mekân üstü hakikat oluşu ortadadır; her sahadaki hükmü tartışılmazdır. Modern bilimlerin ancak bazılarına ulaştığı hakikatleri Kur’ân 1400 yıl öncesinden bildiriyor. Bunu bir insan aklı bilebilir mi, bunu iddia etmek küfür değil de nedir? Biz hâşâ bu küfrü Peygamber Efendimize yakıştıramabilir miyiz? Yakıştıramayacağımıza göre, Kur’ân-ı Kerîm’in rûhuyla ve âyetleriyle çelişen Hz. Peygamber algılarını da doğru bulamayız.

Hz. Peygamber bir hadîsinde, “Her şeyin ortası hayırlısıdır.”² buyurmuştur. Buradaki “her şey” kendi hayatını da kapsamaktadır. Efendimiz insân-ı kâmil, sırât-ı müstakîm üzeredir. “Bu âyet beni ihtiyarlattı” buyurduğu “Emrolunduğun üzre istikâmette ol!”³ âyetinin mazharı olarak tam doğru yoldadır. O’nun hayatı ve şahsiyeti ne sadece mûcizelerden ibârettir, ne de sadece aklî ve beşerî faaliyetlerinden... Efendimiz, hem selîm aklın, hem de fevkalâdeliklerin işâret ettiği bir hakikattir. Hayatındaki mûcizeler, kendisinin bizâtihi gerçekleştirdiği durumlar değildir, Allah’ın

2 Hayrû’l umûru evsatühâ

3 11/Hûd Süresi 112. âyette: Festekim ke mâ umirte

Habîbine ihsân ettiği fevkalâde hâllerdir; peygamberliğinin amacı değil, vâsıtası ve delilleridirler. Meselâ Kur'ân-ı Kerîm'de Hz. Peygamber'in Mirâcı anlatılırken, meâlen "Kulumuz, tarafımızdan götürüldü."⁴ deniyor. Mûcizeyi O gerçekleştirmiyor, Allah O'na Mirâc yaptırıyor. Bu demektir ki, Efendimiz, Rabbimizin kudretinin izhâr buyurulduğu zât-ı âl-i kadr'dir.

Hz. Peygamber Kimdir?

Hz. Peygamber Aleyhisselâm, mutlaka irâdesini de kullanan ama bu irâdesi hiçbir zaman irâde-i ilâhîyeye ve aynı zamanda rızâ-i ilâhîyeye muhâlif olmayan bir zât-ı şeriftir. Dolayısıyla lisânına dikkat etmeyip hürmeti ihlâl edecek şekilde konuşan, lâletâyin bir insandan bahseder gibi Hz. Peygamber'den bahseden, huzûr-u şerîfnde ses tonunu yükseltenler hakkında Allah ne yapacağını söylüyor. Cenâb-ı Hakk Hucûrat Sûresi'nde kullarını Habîb-i Zîşânı hakkında edebe dâvet ediyor. Ve edebli olunmazsa ibâdetlerin "habt" olunacağı, yani yok farz edileceği ikazında bulunuyor.

Bâ-hodâ divâne-bâş

Bâ-Muhammed edeb-bâş

diye Farsça bir söz vardır. Hodâ ile, Hodâ'nın aşkı ile deli-divâne olunabilir. Ama Muhammed^(as) ile edebli olunmalıdır. (Veya, Hodâ'nın aşkıyla bile olsa divâne olmamak için Muhammedî edeb ile edeblenilmelidir.)

Bu da gösteriyor ki, Efendimiz hakkında edebli olmak farz-ı ayndır. Ancak Hz. Peygamber'e gösterilen ta'zim, aslâ ve kat'a Cenâb-ı Hakk'ın râzî olmayacağı bir seviyeye yükseltilemez. Buna Allah izin vermez; çünkü Allah Muhammed Aleyhisselâm için, "O

4 17/İsra Sûresi 1. âyet: Sübhânellezî esrâ bi 'abdihî leylen mine'l mescidi'l harâmi ilen mescidi'l aksallezî bârakna havlehû li nûriyehu min âyâtînâ, innehû huve's semû'l basîr.

Resûlullah'tır." buyuruyor, Fetih Sûresi'nin 29. âyetinin başında.⁵ Bu sebeple hiç kimse Hz. Peygamber'e ilâhlık isnâd etmemiştir, edemez de. Efendimize ne kadar saygı gösterilirse gösterilsin, bu O'nu ilâhlaşturmaya kadar götürülemez. Mümkün değil, çünkü Allah'ın bu konuda teminâtı var. Kim ki, "Resûl-i Kibriyâ Efendimize gereğinden fazla ta'zim, saygı ve muhabbet gösteriliyor, bu tehlikelidir." diyorsa, yanılıyor demektir. Dahası, Allah'ın bu konudaki teminâtını görmezlikten geliyor ki, bu hâlin kendisi tehlikeli bir durumdur. Meselâ, Hz. Ali Efendimize ilâhlık isnâd eden sapık düşünce ve inançlar olmuştur ama Efendimiz bu hâlden korunmuştur. Kimse O'na ilâhlık isnâd etmez. O, "Abduhû ve Resûluhû" dur.

Mümin yapılan bu yanlışlıkları bilecektir. Bilecektir ki, Hz. Peygamber'i hakkıyla tanıyabilsin. Resûl-i Kibriyâ Efendimizi hakikatiyle anlamak adına sarf edilen gayret de aslâ boşa çıkmaz. Çünkü O öyle bir merhamet kaynağıdır ki, O'na bir adım atmaya teşebbüs etmemiz O'nun bize koşmasını temin eder. Yeter ki O'na ve sünnetine sırt dönmeyelim, mükellefiyetlerimizi kendisine olan muhabbet üzere yerine getirelim. O'nu hakkıyla tanımamız kendisine muhabbetimizi geliştirecek, bu muhabbet de, muhabbetle yapılmış bir ibâdetler zincirini doğuracaktır.

Ne yazık ki Efendimiz konusunda ciddi yanlışlıklar yapılıyor. Bunlardan biri de Hz. Zeyneb Vâlidemizle izdivâcı hakkındaki yanlışlıklardır. Mâlum, Hz. Zeyneb Vâlidemiz ilk önce Peygamberimiz'in evlatlığı Hz. Zeyd ile evlendirilir. Peygamberimiz'in izdivâcı Hz. Zeyneb'in boşanmasından sonra gerçekleşse de yine de dile dolanıyor. Neymiş? Evlatlığının hanımıyla evlenmiş. Hâlbuki Efendimizin bu evliliği, o günkü Arap toplumunda var olan bir yanlış düzeltmiş; hukûkî hısımlık olan evlatlık kurumunun aynı kandan olmaktan kaynaklanan akrabalık kurumuyla alâkasının olmadığını göstermişti. Zîrâ o dönem,

5 48/Fetih Sûresi 29. Âyette: Muhammedun resûlullah